

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 5 (1085)

Gorica - četrtek, 29. januarja 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

O dobrem in slabem tisku Italija v iskanju nove vlade

Ko je Joannes Gutenberg iznašel tiskane črke, je mislil, da bo njegov izum služil samo za dobro, namreč za izobrazbo ljudstva in za njega dušni blagor. Toda kakor z mnogimi drugimi izumi se je zgodilo tudi s tem, da je postal dvozven meč, ki služi za dobro in slabo. Gutenbergovega izuma so se namreč poslužili tudi brezvestni ljudje in začeli tiskati knjige, ki niso bile ljudstvu v pouk in duhovno korist. Tako se je zgodilo, da tisk že ni služil več samo resnici, temveč tudi zmoti in zlu. Saj je znano, da sta se oživljeni poganski humanizem in pozneje Lutrova kriva vera širila predvsem z močjo tiskane besede.

Iz zgodovine vemo tudi, da so se nekateri hoteli boriti zoper zlo, ki se je širilo s pomočjo tiskanih knjig, na ta način, da so take knjige prepovedovali, jih uničevali ter celo sežigali. Seveda je bilo tako početje jalovo in brez pravega uspeha zlasti zato, ker prepovedan sad vedno diši. Ne gre torej, da bi se zoper zlo borili s prepovedmi, temveč tako, da resnico učimo in jo širimo v prepričanju, da bo resnica končno zmaga in prenela zmo-to kakor sonce prežene temo.

OSEBNA ODGOVORNOST KRISTJANA

V skladu s tem spoznanjem je danes Cerkev odpravila svoj indeks, tj. seznam takih prepovedanih knjig, ki jih je cerkvena oblast imela za škodljive za versko ali moralno življenje svojih članov. Ta prepoved je veljala za vse vernike brez izjeme, mišče in stare, preproste in učene. Danes, kot rečeno, ta indeks ne obstaja več. Toda s tem še ni rečeno, da sme človek brati, karkoli hoče ali karkoli mu ugaja. Cerkevna oblast je z odpravo indeksa samo izrekla svoje večje zaupanje v kristjane sedanjega časa in je prepričana, da bodo sami s svojo pametjo in svojo vestjo znali presojati, kaj jim je v prid in kaj jim je v škodo.

To vedno večje zaupanje Cerkev v zrelost današnjih kristjanov pa nalaga nam vsem večjo osebno odgovornost. Predvsem je ta odgovornost na mestu, ko izbiramo čtivo za nas same. Vsakdo mora sam pri sebi presoditi, katera knjiga je zanj primerna, kateri časopis pozitiven za njegovo vero in moralo, katera revija koristna in vzpodbudna.

Sedanji človek stoji pred poplavo raznovrstnih slikanic, ilustriranih tednikov in mesečnikov. Kako naj izbira med njimi? Cerkev danes ne prepoveduje nobenega teh časopisnih izdanj, čeprav ve, da so nekatera tako zelo neprimerna, da mora njih zaplenbo odrediti sam državni sodnik. Cerkev se sedaj zanaša edino na našo vest. Ona naj razsodi, kaj nam vzamemo v roke in česa naj se zadržimo.

V času, ko nekateri režimi prepovedujejo širjenje določenih knjig in revij, ko preganjajo in obsojajo pesnike ter pisatelje, ki ne pišejo v duhu »uradne linije«, je pokoncilski Cerkev pokazala neverjetno zaupanje v moralno zrelost nas vernikov. Pazimo, da ne bomo zlorabili tega zaupanja, saj bi pogazili svojo vest in svoje krščansko poštenje, če bi segali po revijah in brošurah, ki so za nas nesprejemljive.

Velik pomen pri izbiri tiskane besede imajo poleg smernic cerkvenega vodstva in ocenjevalnih komisij tudi starši v družini. Dokler otroci umsko in moralno ne dozori, so starši odgovorni tudi za to, kaj njih otroci berejo. Od te odgovornosti jih nihče ne more odvzeti. »Ker so starši dali svojim otrokom življenje — pravi zadnji koncil — jih veže zelo težka dolžnost, da otroke vzgajajo. Prav oni morajo biti njih prvi in glavni vzgojitelji.«

Z DOBRIM TISKOM JE TREBA GRADITI BOLJSI SVET

Pokoncilski Cerkev, ki pušča kristjanom tolikšno svobodo in tolikšno osebno odgovornost, te kristjane poziva in vabi naj ji pomagajo graditi nov, boljši svet. Eno najbolj učinkovitih sredstev pri tej gradnji so družbena občila kot tisk, kino in

televizija. Zares ji je mnogo na tem, da bi se dober tisk čim bolj uveljavil, spopolnil in razširil. Zato je po vseh škofijah prišlo v navado, da se prirejajo nedelje za katoliški tisk. Mi Slovenci na Goriškem in Tržaškem jo bomo zavzeto obhajali to nedeljo, 1. februarja.

Ze v preteklem stoletju je papež Leon XIII. pozival katoličane: »V službi masovon (prostozidarjev) deluje tisk, ki je v verskih in civilnih zadevah nekrščanski; vi pa v dejanju in z denarjem podpirajte, širite in gojite katoliški tisk!« Kljn se s klinom izbija, pravi naš pregovor. Slab tisk bomo lahko premagali le z dobrim tiskom. Pokoncilski Cerkev je v tem oziru še bolj jasna in zahtevna. Takole uči:

»Treba je podpirati dober tisk. Da pa bodo bralci prežeti s krščanskim duhom, je treba pričeti tudi z izrazito katoliškim tiskom in ga širiti. Take vrste tisk naj oblikuje javno mnenje, da bo v skladu z naravnim pravom, katoliškim naukom in božjimi zapovedmi... Novice iz življenja Cerkev naj objavlja in prav razlaga, da si bodo verniki mogli o vseh dogodkih ustvariti krščansko sodbo.«

SLOVENSKI KATOLISKI TISK

Mi Slovenci v zamejstvu imamo tak tisk, ki je katoliški. V glavnem je za vse poskrbljeno. Otroci imajo »Pastirčka«, družine si lahko naročijo »Mladik«, za vse pa so Mohorjeve knjige in tednik »Katoliški glas«. Res je, da imamo možnost brati tudi druge časopise, tako tednike kot dnevnik, ki so morda bolj pestri in obširni kot naš tednik. Vendar eno drži gotovo: Nobeden ne čuti in ne živi tako z nami kot »Katoliški glas«. V njem najdemo odmev vsi važnejši dogodki in naši deželi; vse težave, katere tarejo naše ljudi, so s pozornostjo obravnavane; problemi našega človeka so osvetljeni in luči krščanskih načel.

Pa se pri tem dogaja, da vse preveč obdudujemo vse, kar je tujeja in preziramo to, kar je našega. Je to že prava narodna slabost. Koliko naših ljudi prihaja vsak dan domov obloženih s tujimi časopisi, pri tem pa puščajo naše slovenske ob strani. Izgovarjajo se, da ima tuji tisk lepšo obleko, da je bolj zanimiv in bolj bogato ilustriran. Vse to lahko drži, a nečesa tuji tisk nima: manjka mu slovenski krščanski duh in njegova beseda ni naša, zveni nedomače in nas pusti hladne. Kako prav ima naš pregovor, ko pravi: »Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče.« Zato kot dobri Slovenci in zavedni katoličani cenimo, podpiramo, berimo in širimo predvsem tisti tisk, ki je naš, ki je slovenski, ki je katoliški. Odprimo mu na stežaj vrata naših domov in ostanimo mu zvesti do prehoda iz zemeljske domovine v onostranstvo.

IVO BOLCINA

DONAT CATTIN V TRSTU

Na povabilo KD je prišel v ponedeljek, 26. januarja v Trst znani prvak demokrščanske levice, trenutno minister za delo v Rumorjevi vladi, Donat Cattin. V nabito polni dvorani kina »Grattacielo« ga je pozdravil tajnik tržaške KD Sergio Coloni, ki je omenil tudi Slovence, »s katerimi smo pričeli novo politiko konstruktivnega sodelovanja in medsebojne obogatitve«.

Donat Cattin je navzočim govoril o temi »Po sindikalnih sporih«. Obširno je obravnaval gospodarske posledice zvišanja plač. Postavil je trditve, da bo to pripeljalo do večje zaposlitve. Cesar se je bati, je beg kapitala. Levica v KD ni sicer nasprotna štiristrankarski vladi, a zahteva, da pride do »razbitja zgodovinskega zavestništva med kapitalisti in med politično oblastjo«. Glede komunistov je bil mnenja, da še niso dani pogoji, da bi prišli na oblast, a bi bilo nesmiselno na ljubo desnici 30 odstotkov Italijanov izločiti od sodelovanja. Liberalce je polemično spomnil na to, da če so oni lahko sodelovali

Ze nekaj tednov se vršijo med voditelji štirih strank, ki so svoj čas sodelovale v vladi leve sredine, mrzlična pogajanja, da bi prišlo do sestave nove vlade, ki naj bi zamenjala dosedanjo enobarvno demokrščansko vlado. Prvi, ki so za to, so ravno demokristjani, saj čutijo na vsak korak, da morejo storiti le toliko, kolikor jim dovolijo njih bivši zavezniki.

Politični položaj je izredno zmeden in izjave raznih politikov se vrstijo kot na tekočem traku. Najbolj zapletajo ves položaj socialni demokrati. Ves čas zahtevajo, da se morajo socialisti odpovedati povezavam s komunisti v raznih občinskih, pokrajinskih in deželnih odborih. Socialisti se tega pogoja vztrajno otepaajo, niti jim preveč ne ugaja obnova četverne koalicije v vladi. Če bi bilo odvisno od njih, bi najraje sestavili vlado s krščanskimi demokrati, v parlamentu naj bi jih pa od primera do primera podprli komunisti.

PREVEČ ZGOVORNI MINISTER

Za svoje stališče najdejo oporo predvsem v obeh levih strujah Krščanske demokracije, katerih najboljši viden predstavnik je trenutno minister za delo Donat Cattin. Ta je v zadnjih mesecih postal zaradi svojih, dostikrat polemičnih in vihravih izjav v javnosti izredno

popularen. Njegov način izražanja, ki je dostikrat kar demagoški, bi dobro pristojal tudi komunističnemu ministru. On vse ve, pozna vse rešitve, soli pamet vsem drugim ministrom, delavci imajo vedno prav, industriji nikdar.

Pretekli teden se je spet proslavil z zelo dolgo tiskovno konferenco, v kateri je odgovarjal na vrsto vprašanj v zvezi z lansko »vročo jesenjo«, pojasnil svojo vlogo kot ministra in razpravljal o gospodarskih posledicah sindikalnih bojov v Italiji. Menil je, da bo italijansko gospodarstvo brez težav preneslo nova bremena glede zvišanih plač, če bo vzdržalo konkurenčnost z drugimi državami. Obsodil je beg kapitala v tujino, predrage cene glede zdravstvenih uslug, stanovanj in živil ter da se preveč proizvajajo za tujino, premalo pa za domači trg.

Izjave Donat Cattina so znova razburile industrijske kroge, od strank pa zlasti liberalce in socialdemokrate, medtem ko jim je seveda ploskala vsa levica. Sam predsednik vlade Rumor je izdal uradno sporočilo, v katerem ugotavlja, da je minister za delo obravnaval številna vprašanja, ki niso v njegovi pristojnosti, ki zaje-majo splošno vladno usmeritev, gospodarsko in finančno politiko, pri čemer gre za odgovornost dru-

gih ministrov ter za stališča, ki so v pristojnosti vlade. Vsi so pričakovali, da bo Donat Cattin po tej Rumorjevi obsodbi odstopil, a mož se je, kot že večkrat, potuhnil in dejal, da bi njegov odstop dejansko koristil nasprotnikom, zato bo še naprej ostal minister. Vse kaže, da zasleduje zgovorni minister čisto določen cilj: pove-zati levico KD s socialisti proti ostalim strujam v KD in socialdemokratom. Komunisti naj bi novo levičarsko vlado podpirali sprva od zunaj, nato pa se sčasoma vanjo vključili. Res tipičen primer trojanskega konja, da se zruši demokratski red v Italiji.

KAJ SE OBETA ITALIJI?

Položaj je zaenkrat takšen, da nudi več možnosti za rešitev zapletenega položaja, v katerega so zašle italijanske stranke mnogo po svoji krivdi, saj so jim osebni interesi določenih politikov več kot koristi ljudskih množic in države.

Socialdemokrati se navdušujejo za »skok v temo«, to se pravi: vlada naj bi odstopila in novoimenovani kandidat za ministrskega predsednika naj bi potem poiskal z razgovori novo vladno obliko. Socialdemokrati menijo, da je Rumorjeva vlada zastavljeno delo že opravila in da naj se začne vladna kriza čim prej. Socialisti naj se slovesno odpovedo zavezništvu s komunisti. Če tega nočejo, naj pride do razpusta parlamenta in naj odloči ljudstvo, kdo ima prav. Pri tem upajo socialdemokrati, da bodo volivci podprli prav nje, ki zadnje čase tako vneto vihte za stavo antikomunizma.

Krščanska demokracija, socialisti in tudi komunisti so pa odločno proti predčasnemu razpustu obeh poslanskih zbornic. Mnenja so, da je treba iskati politične rešitve v okviru obstoječih strank.

Vodstvo KD je za vlado štirih, to je za vlado leve sredine z novim in dinamičnim programom. Isto si želijo republikanci. Socialistom četverna koalici-ja ne diši preveč. Raje bi se povezali le z demokristjani. Toda načelno povezo-ja štirih ne nasprotujejo, zahtevajo pa, da jim ostali zavezniki ne bodo omejevali avtonomije, kadar se bodo družili s komunisti. Socialisti bi najraje videli, da bi Rumorjeva enobarvna vlada ostala na krmilu do velike noči, ko bodo po državi občinske in pokrajinske volitve. Te volitve naj bi pokazale, kakšno je trenutno razpoloženje italijanskega volivca.

Vsekakor pa morajo vodilne stranke naglo ukrepati, ker drugače se lahko zgodi, da se bodo skušali sindikati polastiti politične »praznine«, ki je nastala zadnji čas. Ze lani jesen so nastopili kot nosilci obširnih zahtev po raznih socialnih in gospodarskih reformah. To zlasti levičarskim strankam, ki so si doslej lastile vse za-sluge za delavske uspehe, ni prav nič všeč. Tudi komunisti na ta »pansindikalizem« ne gledajo pre-več prijazno. Ni čuda, da vedno bolj poudarjajo voljo, da »se približajo vladnemu območju in konstruktivno prispevajo k ureditvi ljudskih interesov«. Roka je ponudena; levica v KD ter socialisti se vedno bolj navdušujejo, da bi jo sprejeli. Mi vanjo zaenkrat ne verujemo. Izkušnja uči, da si je v sodelovanju s komunizmom še vsaka demokratska stranka opekla roke in izgubila svoj obraz.

Nov izraelski podvig

Ze nekaj časa izvajajo Izraelci s svojimi drznimi vojaškimi akcijami na egiptovskega diktatorja Naserja, na ostale arabske vlade pa tudi na sovjetske voditelje psihološki pritisk posebne vrste: prepričati hočejo Arabce, zlasti Egipčane, da niso sposobni voditi vojne proti Izraelu.

Tako so v sredo, 21. januarja zvečer izraelske čete s pomočjo padalcev in pomorskih enot zasedle za 32 ur otok Shadwan, ki nadzoruje vhod v Sueški prekop z južne strani, to je od Rdečega morja. Izraelci so odpor egipčanske postojanke naglo strli. Zasegli so radarsko postajo angleškega izvora, potopili egipčovski obalni čoln in se polastili obilice orožja. Zanimivo je, da jih Egipčani niso pri tej akciji ovirali niti iz zraka niti z morja niti ob zapustitvi otoka.

Seveda Egipčani ne bi bili Arabci, ki tako navdušeno lažejo, da potem verjamejo samim sebi, če ne bi svojega neuspeha spremenili v »znago«. Po odhodu Izraelcev so v Kairu objavili, da so Judje

po hudih bojih bili prisiljeni otok zapustiti in da so imeli okrog 50 mrtvih in ranjenih (v resnici je padel le en izraelski vojak). Pač pa so priznali, da so sami izgubili med boji na otoku 80 vojakov med ubitimi, ranjenimi in pogrešanimi.

Kar ni uspelo Egipčanom, je pa storila huda eksplozija v izraelskem pristanišču Eilat. Ko so zmagoviti Izraelci ob povratku z otoka Shadwan hoteli izkrcati tovarnjak, poln zaplenjenega streliva, je ta s silo udaril ob pristaniški pomol. Udarce je sprožil eksplozijo vsega nakopičenega streliva, zaradi česar je bil ubitih 19, ranjenih pa 42 izraelskih vojakov. Seveda so Arabci takoj vrgli v svet, da je šlo za njihovo sabotažo. Vendar so se pa spet ujeli na laži: javili sta se kar dve odporniški organizaciji, ki naj bi bili to eksplozijo izvedli.

Kakor so Arabci slabi vojaki, so pa vedno pripravljene spletati zarote in državne udare. Na tej strasti trpi zlasti Irak v nekdanji svetopisemski Babiloniji. Spet naj bi bile tamkajšnje oblasti odkrile poskus državnega udara. V kratkem času 24 ur so izvedle nato kar 44 smrtnih obsodb. Odkar je prišla pred 18 meseci na oblast revolucionarna vlada stranke Baas, so zaradi političnih prestopkov usmrtili že 98 oseb. Pri tem je značilno le to, da molče levičarji vsega sveta, medtem ko so jim usta polna zgražanja, če grški polkovniki ali Francova vlada izrečejo kako zaporno kazen nad političnimi nasprotniki. Kaj bi šele bilo, če bi prišlo do smrtnih obsodb! O Iraku pa: popoln molk.

Odstop dveh nadškofov

Sarajevski nadškof Marko Alaupović se je odpovedal škofiji. Ze več let je sarajevsko nadškofijo vodil kot apostolski upravitelj škof Čekada, nekdanji škof v Skopju. Nadškof Alaupović se je odpovedal škofiji zaradi visoke starosti. Tako bo lahko v Sarajevu imenovan redni nadškof in metropolit.

Vodstvu nadškofije Los Angeles v ZDA se je odpovedal tudi nadškof in kardinal Francis McIntyre, prav tako zaradi visoke starosti.

Mila obsodba

Pred tržaškim porotnim sodiščem se je moral 26. januarja zagovarjati 19-letni Claudio Scarpa, ki je lani med 5. in 6. majem oskrnil spomenik padlim antifašističnim borcem v Miljah na ta način, da je vrgel vanj skatlo črnega tirneža.

Ob navdušenem ploskanju skupine fašističnih razgrajčev je bila po enournem posvetovanju razglašena sodba: Claudio Scarpa je bil obsojen pogojno na štiri mesece zapora, njegov pajdaš Antonio Severi pa zaradi pomanjkanja dokazov oproščen. Mila obsodba bo gotovo služila za vzpodbudo starim in novim fašistom, ki se vedno ne morejo prenesti slovenske navzočnosti v Trstu in jih že sami dvojezični napisi spravijo ob rob pameti.

Msgr. Cocolin sredi afriških gobavcev

Od petka, 23. januarja se mudi goriški nadškof msgr. Cocolin v zahodnoafriški državi Slonokoščena obala. Povratek v Gorico je predviden do soboto, 31. januarja ob večernih urah. Smisel svojega potovanja je goriški nadškof obrazložil svojim vernikom v posebni poslanici, ki je bila objavljena neposredno pred njegovim odhodom in se glasi:

Prejel sem povabilo, da obhajam Svetovni dan gobavcev, ki se letos praznuje v nedeljo, 25. januarja, v gobavskem naselju Manikrò. To naselje je danes cvetoče zlasti zaradi izkazane ljubezni s strani goriške škofije. Moja navzočnost na tisti zemlji hoče biti predvsem izraz pozornosti do ljudstva, za katerega je v mnogo molilo, velikodušno zbiralo pomoč in zgradilo naselje za gobavce v Manikrò.

Drug nagib mojega potovanja pa je pretehtati možnosti, da bi se naša škofija za stalno vključila v življenje in rast tamkajšnje Cerkve in tamkajšnjega ljudstva. Morda se bo ta namera komu prvi hip zazdela protislovna: hočemo se zanimati za druge, ko imamo v lastni hiši toliko perečih problemov, ki čakajo rešitve. Toda človek in z njimi Cerkev sta po naravi taka, da doumeta sebe edinole v povezavi z bližnjim.

Hvaležen sem vsem, ki soglašajo z namenom mojega potovanja in so mi izrazili svoje odobravanje: duhovniki, župljani, razne organizacije, posamezniki, šolski otroci in dijaki. Vsem naj velja moj bratski pozdrav!

† Peter Cocolin

NADSKOFOVA POT

Goriški nadškof je prispel v glavno mesto Slonokoščene obale Abidžan z letalom

Lanski božič na Češkoslovaškem

Celo božična številka »Rude Pravo«, glasila komunistične partije, je imela božični poudarek. Objavila je obširno reportažo o umetniški vrednosti jaslic v Trebechovicah in v potopis iz Palestine, kjer je med drugim opisano Kristusovo rojstvo.

Po radiu so ljudje poslušali češke klastike, ki so pisali o božiču, božične pesmi in glasbo.

Televizija je že 23. decembra 1969 prenašala polurni program božične poezije. Dne 24. decembra popoldne so bili na programu božični ljudski običaji s Češke, filmi z božičnimi nastrojenjem in božične igre. Božični program so med drugim izvajali otroci iz Sobotke. V večernih urah so prenašali reportažo o jaslicah v božjepotni cerkvi v Prihramu. Polnočnice pa niso prenašali.

Na sveti dan — dela prost dan — so na televiziji peli eno uro najpopularnejši popevkari božične pesmi. »Pridite, gremo v Betlehem«, so dali naslov oddaji. Prizore za to oddajo so filmali v otroških zavetiščih in v cerkvah. Karel Gott je pel v latinščini božično »Venite adoremus«, Eva Pilarova pa »Sveta noč«.

Na koncu oddaje so šli vsi pevci z otroki k božičnemu drevesu, kjer so bili ob-

naravnost iz Rima. Tam je prenočil, naslednji dan pa odpotoval v kraj Bouaké, ki je od Abidžana oddaljen 400 km. Poslužil se je železnice, edine, ki je v državi in ki pelje skozi bujno afriško rastlinstvo. V nedeljo, 25. januarja je iz Bouakeja odšel v bližnji Manikrò, kjer se je udeležil odprtja novega naselja za gobavce »Gorica« in bil prisoten pri praznovanju Svetovnega dneva gobavcev. Navzoč je bil tudi predsednik države Feliz Houphout Boigny ter škof iz Bouaké msgr. Duirat.

Dne 26. januarja je msgr. Cocolin preživel v družbi z omenjenim škofom. Obiskal je nekatere kraje njegove prostrane škofije ter se ogledal v Kossouju, kjer gradi več sto italijanskih tehnikov ob pomoči deset tisoč domačih delavcev mogočen jez za novo elektrarno.

Na povabilo dr. Cálvez y Riva je v naslednjih dneh obiskal goriški nadškof gobavsko naselje v Dimbokrò, ki je še posebej potrebno pomoči, saj se nahaja v zelo zapuščenih pokrajini in se ga doseže le po pešeni cesti. V četrtek, 29. januarja je msgr. Cocolin obiskal še Bingerville, 30 km proč od Abidžana, kjer je tudi gobavska vas.

Se isti dan je msgr. Cocolin z letalom odpotoval v Dakar v državi Senegal, kjer ga je ta petek sprejel krajevni nadškof msgr. Hijacint Thiandom, kateri je bil leta 1966 nekaj dni gost goriške nadškofije, maševal v cerkvi sv. Ignacija v Gorici ter obiskal tudi Gradež in Oglej. Tedaj je prejel konkretno pomoč za potrebe svoje velikanske škofije. Iz Dakara je pot vodila msgr. Cocolina naravnost v Rim, odkoder bo takoj nadaljeval pot v Gorico, kamor bo verjetno prispel okrog osme ure zvečer v soboto, 31. januarja.

darovani. Nato so vsi zapeli »Božji nam je rojen Sin«.

Po radijskih poročilih v Pragi ni bilo polnočnic. Cerkvene oblasti so jo prestavile na večerne ure prejšnjega dne, ker so se bali izgredov.

In pri tem spomnimo na lanski božič v Sloveniji: Ne ene besede na slovenskem radiu, na televiziji, v časopisih in za vse deloven dan. Potem pa Kardelj govori o neki verski svobodi, ki da jo uživa državljani v Jugoslaviji. Res lepa svoboda, ki jo poseka Češkoslovaška, čeprav ječi pod sovjetskim škornjem.

Dan katoliških družin na Dunaju

»Kana-dan« katoliških družin so letos praznovali v nedeljo, 18. januarja na Dunaju s slovesno sv. mašo pri sv. Karlu, nato pa z zborovanjem, katerega se je udeležil tudi kancler dr. Klaus, pod naslovom »Družina ob današnjih spremembah«.

Birmovanje v koprski administraturi

V letu 1969 je v koprski administraturi prejelo zakrament sv. birmne 2421 vernikov.

Zbornik Svobodne Slovenije 69

Dasi nosi zadnji Zbornik Svobodne Slovenije letnico 1969, na svoji zanimivosti ničesar ne zgubi, saj so članki in razprave, ki jih prinaša, trajne vrednosti. Menimo, da je tako v domovini kot v zamejstvu težko najti tako zajetno knjigo s toliko zanimive vsebine in obilico zgodovinskega materiala kot je prav vsakoletni zbornik založbe tednika Svobodna Slovenija, ki izhaja v Buenos Airesu.

Na 352 straneh velikega formata se zvrstijo obširna zaglavja, ki pritegnejo pozornost bralca in ga navdušijo za slovensko stvar. Naj omenimo npr. temeljito razpravo dr. Antona Podstenarja o boju slovenske manjšine na Koroskem za verski pouk otrok v slovenščini, ki se nadaljuje že četrto leto, pa še vedno ni izčrpana; ali članek dr. Rada Lenčka o lepoti slovenskega jezika; ali dva članka o dr. Korošcu izpod peresa sedaj že pokojnih dr. Miha Kreka in urednika Svobodne Slovenije Jožka Krošlja; ali o uspehih naših gornikov v argentinskih Andih; potem oris treh Slovencev, ki so našemu narodu v ponos: Ivan Žužek SJ, dr. Alojzij Suštar in dr. Franc Mihelčič. Obširno je poročilo o proslavah 50-letnice prve slovenske vlade v Argentini, ki jim je dala prisotnost dr. Miha Kreka še posebno slavnosten pečat. Vsakdo bo z zanimanjem prebral članek

Janka Hafnerja »Planetni vek se začel«, pa dr. Tineta Debeljaka o samoodločbi narodov v Sovjetski zvezi od Lenina do Brežnjeva, o resničnem položaju Cerkve v Sovjetski zvezi izpod peresa Antona Ilca ter strahotni opis bivanja v Dachau, ki ga je prispeval Andrej Tišler iz Trziča pod naslovom »Ko nisem bil človek«.

Poročila gorove o dejavnosti Slovencev v Argentini, Kanadi in Severni Ameriki, o kulturni podobnosti Koroske in programu Narodnega sveta koroskih Slovencev, o pokojnih dr. Petru Celestinu Jelencu, prelatu prof. Jakobu Solarju in časninarju Jožku Krošlju, o obisku msgr. Ignacija Kunstlja v Argentini ter ukrajinskega kardinala Jožefa Slipyja v Buenos Airesu, o Goršetovi razstavi v New Yorku, tretjem svetovnem kongresu mlade Krščanske demokracije v Montevideu (Uruguay) in o kapeli brezjanske Marije Pomagaj v Washingtonu. Po vsem tem povedanem nam tudi zadnjega Zbornika Svobodne Slovenije ni treba še posebej priporočati; priporočajo ga vsebinska sama. Nekaj izvodov je na voljo tudi na upravi našega lista. Zaloga je zelo omenjena — komaj šest knjig — zato vsem, ki so na Zborniku zainteresirani, svetujemo, da z nakupom ne odlašajo. Cena je 3.200 lir, po pošti 300 lir več.

—Jk

Razgibana zgodovina Carigrada

V zvezi z vsakoletnim Tednom molitve za edinost krščanskih Cerkva nehoti misel potuje v mesto, kjer je prišlo leta 1054 do prvega velikega razkola v Kristusovi Cerkvi. To je mesto Kostantinopol — antični Bizanc —, ki je bil zgrajen leta 658 pred Kristusom. Zgradila ga je grška kolonija iz Megare, katere poglavar je bil Bizas. Potem ko je mesto rimski cesar Septimij Sever leta 196 po Kr. popolnoma porušil, so ga kmalu obnovili in je dobil proti koncu leta 324 ime Kostantinopol, ko ga je cesar Konstantin izbral kot prestolnico rimskega imperija in Novi Rim. Sedanje turško ime mesta Istanbul izhaja iz grškega »eis ten polin«, medtem ko ga slovanski narodi imenujejo Carigrad — mesto cesarjev.

Kakor stari Rim se razprostira na sedmih gričih in se podaljšuje od zapada proti vzhodu v obliki trikotnega polotoka, ki na severu konča pri velikem pristanišču za trgovino, Zlati rog imenovanem.

Najbolj srečno obdobje zgodovine Konstantinopla se je pričelo s smrtjo cesarja Justinijana leta 565 in končalo s smrtjo Pazilija II. leta 1025. Ta je doživel premagano Bolgarijo in Rusijo, pripravljeno, da vstopita v odvisnost Bizanca. Z dinastijami Komnenov Angelov pričinja neustavljivi propad.

Leta 1204 se je pripetil žalostni dogodek četrte križarske vojne. Dolga vrsta zmot in nesporazumov je spremenila verski cilj križarske vojne v enostavno vojni podvig zoper Bizanc: zagorele so mestne četrti, prišlo je do strahotnih pokolov, ropanje in plenjenje je bilo na »nevem redu. Dekadenca je končala pod dinastijo Paleologov s padcem mesta pod oblast turškega sultana Mohameda II. leta 1453. Turki so imeli takrat obdobje brstenja, ki je doseglo svoj višek pod Sulejmanom II., ki je umrl leta 1566, nato pa je sledilo vojaško in politično propadanje. Končalo se je leta 1922 z ukinitvijo sultanata, leta 1924 pa z ukinitvijo kalifata.

Vzpostavitev turške republike po Kemal-paša Atatürku, ki je umrl leta 1938, je vzela Konstantinopolu čast prestolnice, ki je bila premeščena leta 1923 v Ankaru sredi Anatolije v Mali Aziji.

KRŠČANSKI BIZANC

Krščanski izvor Bizanca ni jasen, četudi menijo, da so bili tam že v drugem stoletju kristjani. Spriču njegovega položaja kot prehodne točke med Evropo in Azijo bi lahko sklepali, da se je tam kmalu pojavilo krščanstvo, toda pred začetkom tretjega stoletja ni govora o kaki škofiji, ki bi bila podrejena metropoliji v Herakleji, čeprav neko izročilo napravlja iz bizantske škofije ustanovo apostola sv. Andreja.

Trideset let od leta 309 do 339 je bil Kostantinopol zariše krščanske krive vere arianizma po volji cesarjev Konstanca II. in Valensa. Gregorij Nacijanski se je zato trudil, da tam znova vzpostavi pravo vero. V 150 letih je Kostantinopol postal iz podložne škofije prvi patriarhat na Vzhodu zlasti zaradi cesaropazma cesarjev. Dovolj je bilo, da se je reklo: Novi Rim. Kot tako ima mesto pravico — tako so trdili — do prvega mesta, kajti sedež je imperatorja in senata; na enak način mora imeti njegov škof prednost pred vsemi drugimi v imperiju. Kalcedonski koncil je pričel dajati bizantinskemu sedežu prednost pred vsemi drugimi na Vzhodu. Ni mesto, da bi se bavili z zgodovino vsega tega, kar je privedlo do bridke ločitve leta 1054. Dovolj je, če omenimo to, kar je bilo zapisano so slovesnem obredu dne 7. decembra 1965, ko je kardinal Bea prebral Breve, ki je odstranil izobčenje, katerega je bila rimska Cerkev izrekla leta 1054 proti patriarhu Mihaelu Cerulariju v Konstantinoplu; podobna slovesnost s preklincem izobčenja katoliške Cerkve pa se je takrat vršila v patriarhalni cerkvi Fanaro v Istanbulu. Skupna izjava, ki je bila prebrana istočasno na koncilu v Rimu in Istanbulu, se tiče zgodovinskih davno preteklih dogodkov, ki pa imajo tako na Vzhodu kot na Zapadu še vedno velik pomen.

Obe izobčenji, ki so ju izrekli leta 1054 v Konstantinoplu trije papeževi legati na eni strani in patriarh s svojo sinodo na drugi, sta bili višek ostre in zagrinene polemike, ki je takrat trajala že več kot eno leto. Lažne ugotovitve liturgičnih in disciplinskih razlik med obema Cerkvama, katerim so se priključila kasneje še vprašanja kot delovanje Sv. Duha in papežev primat, so ustvarili popolno nasprotje, ki je bilo polno medsebojnega nerazumevanja. Na duu spora je bilo politično vprašanje bizantinske nadoblasti v Južni Italiji. Prav v teh kompliciranih okoliščinah je prišlo v Konstantinoplu do dogodkov leta 1054.

Ni mogoče zanikati, da bi ti dogodki ne bili tisti, ki so bili, pravi skupna izjava. Toda danes lahko bolj mirna in pravična sodba prizna pretiranosti na obeh straneh, do katerih je prišlo.

PATRIARHAT BREZ ZALEDJA

Od leta 451 do leta 1453 je carigraski patriarhat delil usodo imperija. Njegova nadoblast na Vzhodu je rasla zaradi arabskih vdorov, ki so podjarmili tri druge res prvotne patriarhate, namreč v Aleksandriji, v Antiohiji in v Jeruzalemu. Na sinodi leta 588 je prevzel konstantinopelski patriarh naslov ekumenski patriarh. Od 12. stoletja dalje se je ta ekumenski patriarhat zožil na meje bizantinskega imperija. Po 13. stoletju je prišlo do samostojnih pravoslavni Cerkva, ki so osamile konstantinopelski patriarhat. Koncil v Firencah je bil videti, da bo pomenil odločilen datum v povezavi Grkov in Latincev. (Vršil se je od leta 1438 do 1445.)

Vpliv športa na mladega človeka

Za vse športnike pa tudi za vzgojitelje in starše, ki se s športom aktivno ne bavijo, smo iz predzadnje številke »Mladike« povzeli nekaj misli, ki jih je v razgovoru z urednikom povedal prof. Bojan Pavletič. Njegove misli so tehtne in vredne, da se ob njih zamislimo, če nočemo, da bo naša mladina zrasla močna in zdrava — toda prazna in v resnici »nešportna«. Tu posredujemo le nekaj vprašanj in odgovorov, ki se nam zdijo najtehtnejši:

V čem vpliva športno udejstvovanje pozitivno na rast posameznika?

Ti vplivi so lahko telesni, moralni, vplivajo pa tudi na duševnost, značaj. Dober športnik zato ni tisti, ki je najhitrejši in najmočnejši ali najspretnější: dober športnik mora imeti še vrsto drugih lastnosti, ki so bolj bistvene od tistih, ki jih je dosegel s svojimi mišicami. Beseda »šport« je imela v domovini sodobnega športa precej širši pomen kot ga ima danes. Morda se čuje nenavadno, toda v Angliji menijo za nekoga včasih da je športnik, čeprav se morda sploh ne ukvarja z nobeno disciplino. Sodijo ga pač po njegovem zadržanju, vedenju.

Ali se vam zdi upravičena tožba duhovnikov, da tekme, ki so pogosto v nedeljskih jutranjih urah, mnogo mladine ovirajo pri nedeljski maši?

Vem za te tožbe duhovnikov. Verem športnik mora vsekakor opraviti ob nedeljah svojo versko dolžnost. Neizpodbitno dejstvo pa je, da ima veren športnik ob nedeljah dve dolžnosti: versko in športno. Iz objektivnih razlogov (razpoložljivost igrišč, sodniki, urniki vlakov itd.) pa te-

S TRŽAŠKEGA

Občni zbor zavarovalnice v Bazovici

Pred kratkim je bil v Bazovici 72. občni zbor tamkajšnje zavarovalnice za govejo živino. Poleg živinorejcev iz Bazovice so včlanjeni v omenjeno zavarovalnico tudi živinorejci s Padrič in z Jezera. Predsednik Zorko Grgič je podal podrobno poročilo o delovanju zavarovalnice v preteklem letu. Poročili sta še imela tajnik Miro Križmančič in blagajnik Edvard Grgič.

Iz omenjenih poročil razberemo, da je bilo včlanjenih v zavarovalnico 160 članov s 350 glavami goveje živine. Zavarovalnica je imela precejšen prebitok, akoravno je imela tudi precej stroškov za zdravila, veterinarske preglede in za zasilne zakole.

Tudi nogomet je treba igrati v italijanščini

V nedeljo sta se spoprijeli na igrišču stadiona »Prvi maj« dve slovenski nogometni moštvi »Primorec« in »Zarja«. Ze v prvih minutah tekme je italijanski sodnik poklical k sebi oba kapetana in jima naročil, naj igralci ne govorijo slovensko, ker da on tega jezika ne razume. Ker so se igralci še naprej sporazumevali v slovenščini, je sodnik zapisal kapetana »Zarje« vojka Križmančiča. Ta se je temu ravnanju začudil, še bolj pa sodnikovi pojasnitvi: »Vi ste z vašimi igralci govorili v slovenščini.« Po tej logiki bi moral vsak sodnik, ki ne razume jezika drugega naroda, vsako moštvo na mednarodnih tekmah zapisati in kaznovati. Sprašujemo se, doklej bo italijanska nogometna zveza dopuščala take nacionalistične izbruhe.

Toda to zedinjenje in povezava nista imela dovolj korenin zlasti v nižji duhovščini in pri ljudstvu.

S padcem Konstantinopla sledi patriarhat usodi turškega imperija. Postopoma ločene veje so ustvarile prav toliko neodvisnih narodnih pravoslavni Cerkva. Prva, ki se je otesla konstantinopelskega varuštva je bila ruska pravoslavna Cerkev (1589), ki je mislila postati tudi Tretji Rim. Te postopne ločitve so napravile iz bizantinskega patriarhata eno najmanj samostojnih Cerkva grško-ruske skupine. Njegova neposredna jurisdikcija se vrši le nad carigrasko metropolo z nekaterimi redkimi Cerkvami in nad štirimi metropolijami Dodekaneza, nad samostani na gori Athos in vsaj po imenu nad grškimi škofi v obeh Amerikah. Dodati je treba še eksarhata zapadne in srednje Evrope (London - Dunaj) in metropolijo v Avstraliji.

Roman Rus, Rim

kem ni mogoče vedno nastaviti na tako uro, da bi se obe obveznosti ne križali. Zveze, ki določajo urnike, imajo izredno težko nalogo in z urniki so često nezadovoljni tudi drugi. Športniku, ki bi hotel ob nedeljah k maši, zato često ne preostane drugega, kot da opravi to dolžnost pred ali po tekmi. V tem smislu bi morali tudi duhovniki realno pogledati stvarnosti v obraz.

Kaj bi lahko rekli tolažilnega staršem in vsem tistim, ki se boje, da se je naša mladina preveč zavzela za šport in se je bati, da duhovna izobrazba, pa morda tudi srčna kultura zaostaja in da bo zato lahko rast bodočih generacij preveč enostranska?

Odgovor na to vprašanje je zelo enostaven: starši naj pri športnih društvih dosežejo, da se bodo s športno vzgojo njihovih sinov in hčera ukvarjali izobraženi vaditelji, ki pri tem ne bodo poglobili izključne važnosti le na rezultat, ki naj bi ga tekmovalce dosegel, ampak tudi na njegovo srčno in splošno kulturo ter na njegovo vzgojo. V naših športnih društvih je preveč vaditeljev in trenerjev, mnogo premalo pa vzgojiteljev. Mladina pa potrebuje predvsem te. Brez teh je rasta naše mladine v društvi seveda enostranska in nepopolna. Pravica staršev je, da vedo, kdo telesno in duševno oblikuje njihovega otroka, njihova dolžnost pa je, da ga ne izročijo v roke komurkoli. Otroku naj zato ne odrečejo naravne pravice do telesnega udejstvovanja, toda zahtevati morajo, da poteka to udejstvovanje v vzgojno sprejemljivem okolju, pod nadzorstvom zrelih, razsodnih oseb in strokovno usposobljenih vaditeljev. V tem primeru bi bil vsak strah odveč. Nasprotno: v tem primeru bi imeli starši v svojih vzgojnih naporih in prizadevanjih v športu zaveznika in pomočnika, v svojem otroku pa gotovo naslednika, na katerega bi se lahko vedno ozrli s ponosom in zadovoljstvom.

UTRIP CERKVE

Nova španska svetnica

V nedeljo, 25. januarja je sv. oče v baziliki sv. Petra razglasil za svetnico redovnico Marijo Soledad. Za blaženo je bila razglašena leta 1950. Nova svetnica se je rodila leta 1826 v Madridu. Ustanovila je novo redovno družino za pomoč najbolj zapuščenim bolnikom. Delovala je zlasti v predmestjih Madrida. Umrla je leta 1887, stara 61 let.

Gladovna stavka zoper nezmernost

Skupina mladih v Zürichu je pet dni pred božičem pritegnila pozornost javnosti. Z gladovno stavko — pet dni niso ničesar pojedli — so hoteli protestirati proti pretirani jedalci in pijači ob božičnem prazniku. Z nastopom proti razvrtnim gostijam so skušali meščane opozoriti na pravi pomen božiča.

Škofijska središča za misijone

Italijanska škofovska konferenca je odobrila pravila za škofijska misijonska središča. Ta središča bodo povezovala vse delo za pomoč misijonom, a bodo povezana v skupno škofijsko dušnopastirsko delo.

V nedeljo, 1. februarja ob 17. uri bo v svetoivanskem Marijinem domu v Trstu

EKUMENSKO SREČANJE

Predavala bo in kazala diapozitive z romanja v Ohrid gđc. Furlanova.

Pismo dr. A. Sfiligoja našemu listu

V svoji knjigi sem na strani 143 pod naslovom »Forsan et haec olim meminisse iuvabit« ter »Cloveka sodimo po delu« uvodoma povedal: »Lanskoletne volitve je motilo sovražno razpoloženje nekaterih do moje osebe in ker gre za moj ugled in za mojo čast, pa tudi za ugled in čast organizacije, kateri pripadam kot ustanovitelj, voditelj in član, sem dolžan povedati stvarno, kar je prav, ker ne poznam unika pred sovražnikom in še posebej, ker želim, da bodo volivci goriške Slovenske demokratske zveze vedeli, kaj se je lani dogajalo, kje tiči ovira za naše nemoteno politično delovanje in odkod prihaja nevarnost za našo politično samostojnost.

K temu sem po pisanju Miklavža Božiča dolžan pojasniti, da bi jaz bil skrajno neaktiven, in tudi naiven, če ne bi branil sebe in organizacije, katere sem soustanovitelj in tudi voditelj.

Ta organizacija se sklicuje na krščanska in na demokratska načela, katerih osnovno pravilo je predvsem moralni ukaz poštenosti in odkritosrčnosti, in po tem pravilu smo slovenski demokrati dolžni ravnati se v organizacijskem in sploh družbenem delovanju.

Proti smeli trditvi g. Miklavža Božiča, da SDZ nima nobene organizacije in da so napake zagrešile mlajše sile, ki so želele imeti svoj delež pri delu že nekoliko sklerotične SDZ, napake, ki so po njegovem mnenju v politiki običajne, poudarjam, da je goriška SDZ organizacija slovenskih demokratov in zato ugotavljam, da je izraz sklerotičnosti žalitev bodisi za tiste, ki v organizaciji stalno, pošteno in uspešno delujejo, bodisi za somišljenike organizacije same.

Ugotavljam nadalje, da se od leta 1947 nikoli ni pripetil primer takih zlonamer-nih in sovražnih nastopov, kot smo jim bili priča ob volitvah 1968; in poudarjam, da pravilo poštenega in odkritosrčnega sodelovanja v organizaciji obvezuje tudi morebitne mlade sile, zlasti ko imajo te sile višjo izobrazbo, celo doktorski naslov.

Pri volitvah 1968 pa ni šlo za nepremišljeno napako, ampak za premišljeno rušenje organiziranega volilnega delovanja, ki naj škoduje goriškemu nosilcu liste in obenem ohromi organizacijo samo.

Miklavž Božič pozna krivice! Naj ne pripisuje torej celotni organizaciji napak, ki so jih zakrivila njemu dobro znani posamezniki.

To pismo vam, preč. gospod odgovorni urednik, pošiljam v svojem imenu kot pisec knjige in si prisvajam pravico odgovoriti še na druga »razmišljanja« Miklavža Božiča.

Dr. Avgust Sfiligoj

O poteku deželnih volitev 1. 1968 ima g. dr. Sfiligoj svoje mnenje, ki ga je zapisal v svoji knjigi. Toda kot demokrat naj pušči, da imajo tudi drugi svoje mnenje in da ga smejo povedati. Saj demokracija je tudi v tem, da sme vsakdo imeti svoje misli in jih izraziti. Tudi o SDZ na Goriškem. Če bi ta imela občne zbornice, bi se take zadeve iznesle tam in bi jih ne bilo treba drugje povedati. S tem naš list zaključuje debato o tej zadevi, ker smatra, da je treba ta vprašanja reševati znotraj politične organizacije. (Op. ur.)

† Msgr. Janez Hladnik

62 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA

(SPOMINI)

19. avgust 1935 je bil določen za dan njene preobleke, napovedan v Marijinem dvoru v Radečah pri Zidanem mostu, kjer so imele tedaj sestre svoj noviciat, v krasnem kraju, nekdanji graščini, katero so bile kupile.

Izreden dan veselja je bil to, seveda najprej zanj, potem pa za mater in za mene, pa tudi za celo družino, ker je iz nje izbral Gospod zopet eno dušo in jo popeljal na pot višje popolnosti in bliže svojemu božjemu Srcu.

Radeče niso bile blizu, pa tudi dobrih prometnih zvez ni bilo. Najbolje je bilo zame uporabiti kolo. Kolo je sploh pomnilo zame izredno veselje. Morda mi za ničemer ni bilo bolj žal, ko sem mislil na odhod iz domovine, kot za kolesom. Res bi ne tvegala tekme v hitrosti, toda v

Nepošteno zaletavanje v zvezi z razlastitvami

Slovenski člani Italijanske socialistične stranke (PSI) so v decembru izdali priložnostno izdajo lističa »Naprej« (L'Avanti!). Med drugimi je g. Lucijan Volk objavil v njem precej žolčen članek »Afera o dolinskih razlastitvah«, v katerem je poleg Slovenske skupnosti (za katero bi zaman rad videl, da bi razpadla), napa-del tudi »Katoliški glas«.

»Katoliški glas« je načelno vedno podpiral sleherni odpor proti razlaščenju naše zemlje in odpor proti krivični odškodnini, kadar razlastitve ni bilo mogoče preprečiti. Razumljivo je, da je objavljaj tudi poročila »Odbora za pomoč razlaščenecem«, ki ga g. Volk danes napada, čeprav je po našem mnenju naredil za naše ljudi veliko dobrega.

O tem nas je prepričal sledeči dogodek: Ko je bilo zaradi Doline precej vroče, se je naš takratni tržaški dopisnik obrnil na predstavnika družbe SIOT in ga med drugim vprašal, če je res, da je družba pripravljena od ponujane vsote 35 milijonov dati razlaščenecem neposredno samo 16 milijonov, ostalo pa le za stroške sindikatu (Odboru).

Dobil je odgovor, ki se je glasil približno takole: Ne govorite nam več o Odboru. Zaradi njega bomo morali dati za razlaščenca zemljišča v dolinski občini 600 milijonov lir več, kot smo imeli prvotno v proračunu. Res je, da smo pripravljeno podpisati samo takšen sporazum, po katerem dobijo oškodovanci naravnost samo okrog 16 milijonov, ostalo pa Odbor za stroške, kar gre tudi v korist razlaščenec. Če bi dali razlaščenecem več naravnost v roke, bi nastal precedenčni primer, na podlagi katerega bi drugi, to je nečlani, lahko iztožili toliko, kot bi dobili člani. Tega pa ne bomo nikdar naredili, ker je poleg članov Odbora še okrog 90 razlaščenec. Sicer pa gre ostali denar tudi v korist razlaščenec, ker se Odbor obvezuje, da bo z njim poravnal vse upravne, sodne in druge stroške.

Tako približno se je glasil odgovor. V njem smo dobili potrdilo, da je bil Odbor

tisti, ki je dejansko dosegel, da so dobili vsi razlaščenca skupaj 600 milijonov več, kot so jim bili prvotno pripravljeno dati in da se več, kot je na koncu ponujala SIOT, ni dalo doseči. Iz odgovora smo dobili tudi potrdilo, da je bilo delo Odbora pošteno in zakonito in da ni nihče nikomur ničesar vzel. Vse drugo, kar je pozneje nastalo, je pač plod nevoščljivosti, maščevalnosti in političnega sovraštva. Pri tem se ponovno sklicujemo na besede, ki jih je v članku »Nasilje« (Katol. glas, 8. 1. 1970) napisal — in, ko pravi: Tudi zemlja nam jemljejo s silo. Se kakšni dve leti bodo tega ali onega za vzgled drugim strahovali celo s sodnimi procesi — kar jim je tem lažje, ker so jih sprožili Slovenci — da bo tako zavaljal mir svoje vrste in nam v tem času vzamejo še isto zemljo, kar je še nameravajo vzeti.

Mi bi skromno dodali, da so razlaščenvalci dobili res lepe pomočnike vseh vrst, tudi takšne, ki se točejo po slovenskih prsih. In še nekaj, o čemer bi moral vsak Slovenec razmišljati: V članku g. Volka nismo našli besedice o pomoči za tiste, ki so žrtev novih razlastitev in spet po zelo krivičnih cenah na Krasu (plinovod) in pri Orehu (kjer bodo vzeli skoro milijon kv. metrov). Ko so Odboru zavezali usta, se za te ljudi nihče več ne zanima. Konzorcij molči, stranke molčijo, kot da bi vsi bili zadovoljni, ker imajo sveti mir in jih nihče več ne priganja, naj gredo na pomoč prizadetim. Zdej je vse utihnilo, kar je še en dokaz, da bi tudi pred tremi leti šlo tako slabo, če bi ne bilo Odbora in tistih, ki so ga podpirali ter silili, da so vsaj zaradi konkurence kaj naredili.

Razumemo pa, zakaj »Naprej« o vsem tem raje molči. V pristaniški ustanovi, ki razlašča pri Orehu, so bili in so tudi danes zastopani socialisti in sindikalisti, zdej pa še tudi dolinski in miljski župan. Čeprav ustanova EPIT nudi nizke cene za odvzeto zemljo, socialisti in komunisti ne morejo protestirati proti lastnim ljudem, ki so v njem, ker pač vrana vrani oči ne izkljuje.

Občni zbor Slovenske skupnosti

V nedeljo, 25. januarja je bil v novih prostorih v ul. Rittmeyer št. 2 v Trstu redni občni zbor Slovenske skupnosti. Odprl ga je predsednik občnega zbora dr. Zorko Harej. Politični tajnik dr. Drago Stoka je v imenu izvršnega odbora podal obširno in izčrpano politično poročilo. Nanašal je glavne politične akcije izvršnega odbora v pretekli mandatni dobi. Delovanje izvršnega odbora je težilo predvsem k večji povezanosti med vosemi zamejskimi Slovenci s posebno zavzetostjo za narodne pravice beneških Slovencev. Nadalje si je izvršni odbor prizadeval za ureditev pravičnega odnosa do matične domovine, se udeleževal na socialno-delavskem področju in vodil dolga, vendar pa konstruktivna pogajanja s strankami leve sredine. V svojem poročilu se je politični tajnik dr. Stoka zaustavil predvsem ob šolskih vprašanjih, ob razlastitvah, ob potrebah in vprašanjih beneških Slovencev, ob odnosih do matične domovine, ob socialno-sindikalskih problemih in ob razgovorih s strankami leve sredine. Poročilo je sledilo razprava in razrešnica. Po kratki prekinitvi so zborovalci z veliko večino sprejeli dva popravka k statutu.

vztrajnosti na kolesu bi jo pa nad mnogimi dobil.

Kar na kolo torej in skozi Skočjan, čez Šmarjeto, po Lakencu na Mokronog in na Boštanj, to je tostran Save, na oni strani leži Sevnica, kamor sem tudi moral, kajti na kranjski strani cesta tedaj še ni bila porabna.

Od doma je prišla mati, sestra Mici in Rezka ter brat Nace, iz Ljubljane stric Jakob. Ze se je pričela slovesnost. Deset Bogu obljubljenih devic, belih kot angeli, je bilo pred oltarjem. Vse so bile enake. Le po velikosti ne. Tako sem med večjimi le odkril svojo sestrico.

Goreča je bila njihova molitev, ko so se izročale ženinu Jezusu, pobožna tudi naša prošnja: naj Gospod ohrani v teh srcih tisto voljo in zvestobo sklepu, danemu ta trenutku. Kdo ve, kaj jih vse čaka. Kako težke preizkušnje bodo morda prišle nad nje.

Nebeško lepa je bila, ko je stopila med nas, že ne več Ivanka, temveč sestra Evertilda, da ji čestitamo in preživimo z njo nekaj ur, morda zadnjih, vsaj zame, kajti bilo je to obenem tudi moje slovo od

nje, ki sem tedaj že imel v glavnem vse poskrbljeno za svojo pot v Argentino.

Srečna je bila ona, srečna mati, ki je imela pred seboj oba otroka, ki sta, po tolikih njenih molitvah, bila srečna na potu Gospodovem.

KRIZ NA OPATOVU GORI

Streli v Marsceillu, ko je padel kralj Aleksander, so znova zanetili sovraštvo, ki se je bilo bolj ali manj pogoledo. »Orjuna« je spet zadivjala, evharistični kongres v Ljubljani, ki je tako lepo uspel, je razbesnel sovražnike božje. Začeli so se napadi proti križem, znamenjem našega odrešenja. Vsak dan je bil kje podrt kak križ, polomljen in razbit Kristus. Tako se je po vsej deželi začelo spravno gibanje. Vsak kraj je iskal svoj način, kako dati primerno počestčenje Kristusovemu križu.

V Kostanjevici je ni bilo lepše točke kot na Opatovu gori, ki kraljuje nad vso krško dolino.

Hitro je bilo vse urejeno. Opatova gora sama je dala primerna bruna, da smo postavili mogočen križ, viden po vsej dolini,

Smrt zglednega škedenjskega moža

Na pokopališču v Skednju smo v nedeljo zjutraj položili k zadnjemu počitku spoštovanega in zglednega tržaškega Slovenca Marija Sancina. Rojen pred 65 leti se je leta 1938 priženil v ugledno Piščančvo hišo, kjer je z ženo Ivanko vzgojil tri sinove. Nad 40 let je delal v škedenjski livarni, kjer je bil pri sodelavcih splošno priljubljen. Pred dvema leti se je hudo poškodoval pri cestni nesreči onstran meje in od takrat je njegovo življenje potekalo med domom in bolnišnico. Vse neznošno trpljenje in številne operacije je prenašal z občudovanja vredno potrpežljivostjo in vdanostjo. Kar prejšnja leta zaradi dela ni mogel, to je storil v tej bolezni. Poglobil se je vse bolj v versko življenje in pogosto v bolnišnici prejel svete zakramente. Velike zasluge za to ima msgr. Salvadori, stolni prošt pri Sv. Justu in njegov osebni prijatelj, ki ga je v bolezni velikokrat obiskal, ga tolažil in mu na vse načine skušal lajšati težko osamelost in bolečine.

Pokojni Marij je bil zaveden Slovenec, ki je nadvse ljubil svoje ljudstvo in zlasti bil navezan na svoj rojstni kraj Skednj. Vsi smo ga ljubili zaradi njegove izredne dobrote, značajnosti in gostoljubnosti. Zlasti sorodnikom je tako rad pomagal in jih mesece in leta imel pod svojo gostoljubno streho, če so bili v potrebi.

Pogreba se je udeležilo izredno veliko ljudi. Škedenjska cerkev je bila premajhna za tako pogrebe. Pogrebne obrede v cerkvi, kamor so ga pripeljali iz tržaške bolnišnice, je opravil škedenjski kaplan g. Dušan Jakomin. Peveci na koro so mu v slovo zapeli pesem »K tebi želim, moj Bog«. Spreved je nato krenil proti škedenjskemu pokopališču, kjer je zadnje molitve ob grobu opravil v slovenščini stolni prošt msgr. Salvadori.

Hudo prizadeti družini izrekamo naše globoko sožalje.

Z. P.

Sporazum med strankami leve sredine in Slov. skupnostjo

Pretekli teden so opolnomočeni predstavniki KD, PSI, PSU, PRI in Slovenske skupnosti podpisali sporazum o obnovitvi oziroma nadaljevanju sodelovanja levo-sredinskih strank v tržaškem občinskem svetu. Ta med drugim predvideva tudi vstop svetovalca Slovenske skupnosti dr. Dolharja v odbor. Vodil naj bi resor za dobrodelnost. Slovenska skupnost je tako prvič dosegla odborniško mesto v tržaškem občinskem svetu. Politični tajnik Slovenske skupnosti dr. Stoka je ocenil sporazum za pomemben in zadovoljiv.

Slovenska strokovna šola bo pri Sv. Jakobu

Odbornica za šolstvo v tržaškem občinskem svetu prof. Faraguna je na interpelacijo socialdemokrata Cesareja povedala, da bo nova slovenska strokovna šola, ki naj bi začela delovati s prihodnjim šolskim letom, imela svoje prostore v ulici Frausin pri Sv. Jakobu. Lokacija ni slaba. Upamo le, da bo do odprtja nove šole dejansko res prišlo. Zato menimo, da bi bilo že sedaj potrebno misliti na razne organizacijske zadeve, ki bodo nastale, še preden bo stekel pouk v novi šoli. Zelo

vse tja do Skočjana. Neko nedeljo popoldne se je zbrala vsa fara in v dolgi procesiji smo stopali uro in pol daleč v goro, stari in mladi, kraljavi in zdravi. Nič glasu nisem imel, vendar ga mi je Gospod dal, da sem lahko molil na ves glas rožni venec in nato imel primeren govor.

Vsa gora je bila polna ljudi, navdušenih in pripravljenih tudi trpeti za Kristusa, če bo kdaj kaj takega terjal od njih.

Nazaj grede, ko smo šli mimo pokopališča, smo se spomnili svetoskrupnega dogodka, ki se je tam izvršil malo prej, ko sta bila s samomorom končala življenja dva zaročenca. Ko bi razumela skrivnost križa, bi ne bila končala tako obupno žalostno in še manj na sami božji njivi.

FOTOGRAF IN SLOVO OD KRKE

V Metliki so me poglani v fotografiranje fotografiji sami, ker so mi odkrili uslugo, ko je šlo za to, da bi razkrinkal barbarstvo naših političnih nasprotnikov. Posledica je bila, da sem jim pozneje delal

potrebno bi bilo primerno predstaviti šolo, da se bo naša mladina z veseljem vanjo vpisala.

Nastop v Marijinem domu

Gojenci glasbene šole »Slomšek« iz Bazovnice priredijo v nedeljo, 1. februarja v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3, glasbeni večer. Nastopili bodo s kitarami, harmonikami, orglami in saksofonom. Pel bo tudi mladinski zbor ob spremljavi ansambla narodne in moderne popevke. Začetek ob 18. uri.

★

ITALIJANSKA TELEVIIZIJA

Sporod od 1. do 7. februarja 1970

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 11.45 Dokumentarni film. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Duhovnikov klobuk (1). — Drugi: 18.00 Glasbena oddaja. 21.15 »Settevoci« zvečer. 22.20 Mož, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Krokarska hiša, film. — Drugi: 21.15 Ta večer bomo govorili o... 22.15 Simfonični koncert.

Torek: Prvi: 21.00 Dvanajst jeznih mož. — Drugi: 21.15 Narodi na poti izginotja.

Sreda: Prvi: 18.45 »The Monkees«, telefilm. 21.00 Zakon Daljnega Zahoda. — Drugi: 21.15 Otello, film.

Četrtek: Prvi: 22.10 Za vsako ceno, film. — Drugi: 21.15 Mož, ki je vse tvegalo.

Petek: Prvi: 18.45 Zbor »Madrigal« (1). 21.00 TV 7. 22.00 Zvezda. — Drugi: 22.15 Mi in drugi.

Sobota: Prvi: 10.00 Svetovno smučarsko prvenstvo v Val Gardena na Južnem Tirolskem. 18.15 »The Monkees«, film. 18.45 Smučarske tekme v Val Gardena. 19.35 Čas za duha. 21.00 Mož in žena. 22.15 Eno dejstvo: kako in zakaj.

★

SLOVENSKA TELEVIIZIJA

Sporod od 1. do 7. februarja 1970

Nedelja: 9.35 Kmetijski razgledi: Vinogradništvo. 10.50 Otroška matineja. 17.20 Del koncerta učit. pevskega zbora »Emil Adamič«. 18.20 Tri ljubezni, film. 22.15 München: Plesni turnir za evropski pokal.

Ponedeljek: 18.15 Obzornik. 18.30 Po sledih napredka. 20.35 Bevk-Grabnar: Kaplan Martin Cedermark, igra. 21.55 Ko je bil geto, franc. film.

Torek: 17.25 Veselje v glasbi. 18.15 Obzornik. 18.30 Top-Tops, glasbena oddaja. 19.30 Cesta in mi - Clovek v vozilu. 20.35 Ljubimci, film. 22.05 Veselje v glasbi.

Sreda: 18.35 Obrežje - oddaja za ital. narodn. skupino. 19.20 Kaleidoskop. 20.35 Clovek leta 2000 - reportaža.

Četrtek: 17.45 Veseli tobogan (Vrhnik, Rakitna). 18.15 Obzornik. 18.30 Clovek, poljudno znanstveni film. 19.05 Enkrat v tednu. 19.20 Zabava vas Jerry Lewis. 20.35 Večer s Prešernom. 21.15 F. M. Dostojevski: Bratje Karamazovi. 22.15 Evropsko drsalno prvenstvo v Leningradu.

Petek: 17.45 David Cooperfield, igra. 18.15 Obzornik. 18.35 Evropsko drsalno prvenstvo v Leningradu. 20.35 Srečne neveste, angl. film.

Sobota: 17.00 Kvalifikacijski slalom za moške (Val Gardena). 18.00 Tartarin v Alpah, mlad. igra. 19.00 Prešernova proslava - prenos iz Opere. 20.35 Evropsko drsalno prvenstvo v Leningradu. 22.05 Rezervirano za smeh. 22.20 Destry, film.

izdatno konkurenco. Naučil sem se res dobro tega posla. Tako v Metliki kot nato v Zagrebu je bil to izdaten pripomoček k mojemu duhovnemu delu. Višek sem v tem dosegel v Kostanjevici. Gotovo ni bilo hiše, kjer ne bi ostal kak spomin mojega slikanja. Razvijal pa nisem sam, pač pa so mi to delali v Novem mestu, kamor je bilo 24 km daleč, toda s kolesom sem to pot opravil mimogrede.

Neki dan v poslednjih mesecih, v oktobru, ko je bilo že res hladno, me je na potu nazaj zalotil dež. Prepoten in premočen sem prišel z mrakom v Kostanjevico. Nenadno sem začutil, da me prijema mrzlica. Ali je bil navdih od zgoraj ali kaj, naglo sem ukrepal, hitro sem stopil v kuhinjo in naročil močan čaj. Nato sem skočil v Krko in se naglo skopal, še bolj naglo pa skočil nato v posteljo. Spil sem vroči čaj in se zavil. Spotil sem se, da je bilo vse mokro, toda naslednje jutro sem vstal čil in zdrav, le lačen pa tako! Bilo je to tudi moje slovo od Krke. Zadnjič sem se kopal v njej.

(Se bo nadaljevalo)

Priveditev v korist slovenskega katoliškega tiska

Lepo udeležbo je doživela prireditev, ki je bila preteklo nedeljo v Gorici v korist slovenskega katoliškega tiska. Navzoči niso štedili z denarjem, ko je šlo za nakupovanje srečk. Teh je bilo prodanih lepo število. Sicer pa so bili tudi dobitki lepi, nekateri celo dragoceni. Seveda, vseh sreča ni obiskala; pa saj je bil namen srečolova drugi: prispevati v tiskovni sklad našega lista, ki je prav zato neodvisen, ker ga nihče s podporami ne veže na naprej določen način pisanja.

Večer slovenskega katoliškega tiska so odprli z veselimi vizami trije mladi glasbeniki, člani ansambla Mi-Ni-Pe, s petjem pa jih je spremljal Natko Antonič. Besedo o slabem in dobrem tisku je nato povzel g. Ivo Bolčina, čigar misli objavljamo na uvodnem mestu. Sledila je igra enodejanka »Poštena deklica«, ki so jo predvajali člani in članice prosvetnega društva »Standrež«. Čeprav je bila igra napisana pred sto leti v času, ko so se pojavile čitalnice med nami, je še vedno sodobna, ker žigosa tiste naše mlčančice, ki hočejo biti napredni na ta način, da v svoj jezik privedejo tuje spakedranke. Navzoči so svoje vloge prav dobro podali, pozna se jim dramska šola in tudi govorno tehniko že kar spretno obvladajo.

Po igri so še enkrat nastopili veseli godci, nato pa se je začelo žrebanje dobitkov. Vsa dvorana Katoliškega doma je pozorno sledila izklicavanju števil. Sele ko je bil oddan zadnji dobitok, se je občinstvo razšlo. Večer je dosegel svoj namen: vsi navzoči smo se utrdili v ljubezni do naše tiskane besede in obnovili sklep, da jo bomo učinkovito podpirali tudi vnaprej.

V četrtek, 5. februarja ob 20.30 bo gostovalo v Katol. domu v Gorici Slovensko gledališče iz Trsta z burko Jaka Stoka v treh dejanjih

MOČ UNIFORME

Igra je polna veselega humorja in prav primerna za pustni čas. Z isto burko bodo isti igralci nastopili

V STEVERJANU

v soboto, 7. februarja ob 20.30 v Zupnijskem domu.

Novice iz Steverjana

V teh dneh bo občinska uprava začela z izplačevanjem podpor domačim študentom. Tako bo prejelo denarno pomoč za nabavo knjig 28 študentov v skupnem znesku 280.000 lir, za prevoz 32 študentov skupno 316.500 lir, za vrtec pa 350.000 lir. Prav tako bo prejelo denarno pomoč za prevoz 8 študentov višjih šol v znesku 197.500 lir; šest višješolskih študentov pa

bo prejelo pomoč v znesku 150.000 lir (vsak po 25.000 lir). Tako bo občina razdelila skupno 1.194.000 lir. Seveda je za to prejela tudi deželni prispevek.

Dne 20. januarja je bila javna družba za oddajo del pri ureditvi parkirnega prostora pred občino in od Dvora do občine ter za razširitev ceste od Dvora na trg pred cerkvijo. Družbe se ni udeležilo nobeno povabljenno podjetje, ker so se med tem cene zelo povišale. Sedaj bo občinska uprava skušala oddati dela na javni licitaciji.

DELOVANJE PROSVETNEGA DRUŠTVA »F. B. SEDEJ«

V ponedeljek, 19. januarja je prosvetno društvo »F. B. Sedej« pripravilo kulturni večer. Gostoval je g. Vinko Zeletel s Koroške, ki nam je z izredno lepimi diapozitivni prikazal Afriko.

V soboto, 7. februarja bo na povabilo društva gostovalo v Steverjanu Slovensko gledališče iz Trsta. Predvajalo bo igro »Moč uniforme«. To igro je pred več kot štiridesetimi leti uprizorilo števerjansko bralno društvo, ki je bilo predhodnik sedanjega društva »F. B. Sedej«, zato bo gostovo pri nas doživela lep uspeh.

Društvo »F. B. Sedej« pripravlja tudi pustovanje. Prav na torek, 10. februarja, bo priredilo v svoji dvorani pustno predstavo, kjer bo nastopil ansambel Lojzeta Hledeta s pevci »Z Britofa« ter mladimi člani dramske skupine. Predviden je tudi televizijski prenos.

Omeniti moramo še nastopanje števerjanskega glasbenega ansambla Lojzeta Hledeta in Fantov z Britofa, ki so že dobro poznani po Goriškem, Tržaškem in tudi v Sloveniji. Tako bodo gostovali na pustno nedeljo v Gorici in v Cepovanu ter na pustni dan, kakor smo omenili, v Steverjanu, v sklopu društva »F. B. Sedej«.

Pretekli teden je začel gospodinjinski tečaj, ki ga tudi organizira društvo »F. B. Sedej« in ga vodijo šolske sestre. Prihodnjič bomo o tem več poročali.

Pok. Frančiška Mozetič

Pretekli teden nas je po daljši boleznii zapustila Frančiška Mozetič. Svojih 82 let je preživela v revščini, delu, dobroti in ljubezni do bližnjega. Ubožna, se je zadovoljila z malim, neutrudno je delala v župnišču in v cerkvi, sodelovala je pri verskih in dobrodelnih organizacijah, kot pri bratovščini sv. rožnega venca in pri slovenski Vincencijevi konferenci v Barkovljah. Coprav revna, je rada dajala, kar je imela. Se ko smo jo obiskovali v bolnišnici, ni govorila o sebi, ampak se je zanimala za rojake, za mladino, za svoj kraj. Sedaj jo je Bog poklical k sebi, da ji da zasluženo plačilo. Vedno ljubezniva, poštena, delavna, nikdar jezna ali nestrpna: taka je bila naša Francka in take se je hočemo vedno spominjati.

Skupno romanje v Lurd in obisk rojstnega kraja papeža Janeza XXIII.

Bo od nedelje, 5. julija do sobote, 11. julija 1970. Prispevek na osebo je 50.000 lir ter vsebuje: 1. Prevoz z vlakom do Lurda in nazaj. 2. Prevoz z avtobusi s postaje v Lurdu do hotelov ter iz Bergama do rojstnega kraja papeža Janeza XXIII. v Sotto il Monte in nazaj v Bergamo. 3. Zajtrk v Milanu in Ventimigli, dvakrat kosilo v vlakcu. 4. Kosilo v Bergamu ter zaključno večerjo v Mestrah. 5. Prehrana in prenočišča so v Lurdu v hotelih, zaznamovanih z dvema zvezdicama A. Poskrbljena je torej hrana za celih šest dni od zajtrka v ponedeljek zjutraj do večerje zadnjega dne. Pri obedih v Lurdu je vključen tudi liter vina in steklenica mineralne vode na vsake štiri osebe ter slaščica in kava.

Doplačilo za ležalnik v obe smeri potovanja: 2.500 lir. Ležalnik bo na razpolago vsem, ki bi ga želeli.

Doplačilo za enoposteljno sobo v Lurdu za štiri noči brez kopalnice: 2.000 lir; s kopalnico 3.200 lir.

V četrtek, 9. julija bo na sporedu poseben izlet na Atlantsko obalo za tiste, ki bi to želeli. Doplačilo 3.900 lir. Vpisovanje se zaključuje nepreklicno na belo nedeljo, 5. aprila 1970. Vpišete se lahko pri krajevnih duhovnikih na Tržaškem in na Goriškem ter na upravi Katoliškega glasa v Gorici. Ob prijavi da vsak na račun 10.000 lir. Zadnji obrok je treba po-

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Smrt uglednega slovenskega znanstvenika

V Buenos Airesu so nedavno pokopali na pokopališču Chacarita dr. Alda Miliča, ki je bil izvedenec v nalezljivih boleznih in je kot tak deloval tako v Argentini kot v drugih ameriških državah.

Po rodu je bil Kraševac, doma iz Skopega pri Dutovljah. Njegova teta s. Karmela deluje kot šolska sestra v Alojzjevišću v Gorici. Se mlad je prišel v Argentino, kjer je leta 1957 promoviral za zdravnika na medicinski fakulteti v Buenos Airesu. Pot ga je vodila nato v Čile, kasneje na jug Argentine v pokrajino Rio Negro, od koder je odšel še v Sev. Ameriko, kjer je bil uslužben v mestu Atlantida (Georgia) na Centru za nalezljive bolezni in si pridobil s svojim delom velik ugled. V času bivanja v ZDA je bil poslan tudi na otok Tonga v Polineziji, kjer se je posebno proslavil v svoji zdravstveni službi. Nazadnje je bil docent na medicinski fakulteti v Buenos Airesu in član državnega inštituta za mikrobiologijo. Umril je na višku svojih znanstvenih zmoglosti in sredi plodovitega dela v korist trpečih, star komaj 39 let.

DRAMSKI ODSEK PROSV. DRUŠTVA »STANDREŽ«

uprizori v nedeljo 1. februarja ob 19.30 v župnijski dvorani v Standrežu komedijo v treh dejanjih

Fr. Lipah

GLAVNI DOBITEK

Režija Alekcij Pregarc

DAROVI

Za Marijin dom v ul. Risorta 3 v Trstu: Od preteklega božiča naprej so darovali: Trgovce Logar 5.000 lir, N. N. 100.000 lir, D. K. 10.000 lir, N. N. 10.000 lir, N. N. 10.000 lir, J. M. 10.000 lir, N. N. 1.000 lir, Bernardis Katarina 40.000 lir, Kosovel Dora 50.000 lir, Grča Viktorija 2.000 lir, Lavrečič Justina 2.000 lir, N. N. 1.000 lir, N. N. 70.000 lir, N. N. 20.500 lir, Vitez Marija iz Avstralije 20.000 lir, družbenica Bavčer Olga 25.000 lir, družbenica Paoletti M. 20.000 lir, N. N. 50.000 lir, N. N., da se oddolži za dober namen, 10.000 lir, Lazar Roza 10.000 lir, Zupin Marija 10.000 lir, N. N. 10.000 lir, F. E. 20.000 lir, R. C. 50.000 lir, L. G. M. 50.000 lir, Vatovec Vera 2.000 lir, Novič Marija 30.000 lir, N. N. 1.000 lir, Sorli Terezija 2.445 lir, Novacco 1.000 lir, T. Amalija 500 lir, M. N. 2.000 lir, N. N. 10.000 lir, R. P. 100.000, Simčič Bojana 3.000 lir, Trebše Marija 2.000 lir, Vatovec

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Antonija 10.000 lir, Živec Antonija 10.000 lir, Costani Stefanija 6.000 lir, Schmatz Katarina 5.000 lir in nabirka v družbi 226.460 lir.

Za svetoivanski Marijin dom: namesto cvetja na grob pok. Marija Kocijančič: družina Sola 5.000 lir, družina Mijač 4.000 lir; v spomin na pok. Romana Bizjak daruje Negode Justina 2.000 lir, ob tridesetletnici smrti nepozabne mame Marije Pečar darujejo hčerke 5.000 lir. Cerkevni pevci 5.000 lir.

Za Slovensko Vincencijevu konferenco v Barkovljah: Namesto cvetja na grob pok. Frančiške Mozetič so darovali: M. N. 2.000; S. A. 500; T. R. 1.000; G. P. 1.000 lir.

Za Marijanščice na Opčinah: ob deseti obletnici nepozabnega Jadrana daruje družina Sosič-Repinc 10.000 lir.

V blag spomin pok. sorodnika Marija Sancina iz Skednja darujejo: Vida, Majda in Miloš Kovač iz Sv. Križa 6.000 lir za katoliški tisk, Mira in Zora iz Gorice, Anica iz Pise in s. Leda iz Pavije pa 8.000 lir za Zavod sv. Družine v Gorici.

Za Alojzjevišče: Amalija Ferigo 1.000 lir; I. K. v spomin na umrlega prijatelja Poldeta Pelicon 10.000 lir; Slavica Logar 2.500 lir; družina Kamenšek namesto cvetja na grob Marije Merkelj 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: M. Z. 3.000; Amalija Ferigo 1.000; Logar Slavica, Gorica, 2.500; Zuodar Justina, Como, 2.000; J. Bolčina v spomin na pok. mam 5.000 lir.

Za Katoliški glas: Zuodar Justina 2.000 lir; Marušič M., Rojan, 2.400 lir; Andrej Strukelj 1.100 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V nedeljo, 1. februarja ob 16.30

bo dramska skupina SKPD »F. Borgia Sedej« iz Steverjana uprizorila ljudsko igro

Deseti brat

Igra bo v Katol. domu v Gorici. Vstopnina 300 in 100 lir.

RADIO TRSTA

Spored od 1. do 7. februarja 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za kitaro. 11.15 Oddaja za najmlajše: N. Slastnikov: »Na Mars za vsako cenov«. Tretji del. 11.45 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Italo Svevo: »Mož«. Igra v treh dejanjih. 17.35 Pri naših pevskih zborih. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folklorne: Ljudske pesmi.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.10 Kalanova: »Pomenek s poslušavkami«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinški ansambel. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »Montasio« iz Trsta. 21.05 Priposledniki naše dežele: C. Sgorlon: »Mož z nahrbtnikom«.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Slovenske balade in romance, spremna beseda prof. Vinka Beličiča. 19.45 Zbor iz Rupe. Vodi Z. Klanjšček. 20.35 Verdi: »Falstaff«, opera v treh dejanjih.

Ze danes opozarjamo na običajno

PUSTNO PRIREDITEV

ki bo v Katoliškem domu v Gorici na pustno nedeljo 8. februarja ob 16.30. Nastopile bodo razne skupine.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Lik iz naše preteklosti: »Avgust Žigon«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.20 Iz potne torbe Milka Matičetovega. 20.35 Koncert godalnega orkestra »I solisti veneti«.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 »Družinski obzorik«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 19.10 Simonitijeva: »Pisani balončki«, rad. tednik za najmlajše. 20.35 Dominik Smole: »Krst pri Savici«. Drama v dveh delih.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Na mejah življenja (4) G. Mazzola: »V zemeljskih globinah«. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Iz starih časov. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.10 Operetne melodije. 16.30 B. Cellini: »Moje življenje«. Sesto nadaljevanje. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 18.30 Slovenski oktet. 19.10 Po družstvih in krožkih: »Marijin dom v ulici Risorta«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 R. Cortese: »Zaprta vrata«. Detektivka. 21.35 Vabilo na ples.

ZAHVALA

Dotrpel je naš ljubljani mož, oče, brat in svak

MARIJ SANCIN

Pokopali smo ga v nedeljo, 25. januarja na škedenjskem pokopališču. Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob tej težki izgubi. Posebno še stolnemu proštu msgr. Salvadoriju za obredne molitve ob odprtem grobu in besede tolažbe, kaplanu g. D. Jakominu in pevcem, darovalcem vencev in vsem, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba.

Trst, 26. januarja 1970

ZA KMETOVALCE

Začetek kmetijskih tečajev v Mavhinjah in Borštu

Prejšnji teden sta se začela na Tržaškem dva kmetijska tečaja in sicer v Mavhinjah o zatiranju boleznii in škodljivcev v vrtu ter v Borštu o boleznih in škodljivcih na trti. Trajala bosta ves februar in marec; za vsakega je predvideno 30 učnih dni. Ker je predmet zanimiv in za marsikoga malo znan, se je za tečaja prijavilo polno domačinov. Prireditev teh tečajev je omogočilo ministrstvo za delo; predava inž. Janko Košir.

Pomoč tržaškim kmetom prizadetim po toči

V državnem uradnem listu z dne 11. decembra 1969 so bili objavljeni tisti kraji na Tržaškem, ki jih je v letu 1969 prizadela toča in sicer: v devinsko-nabrežinski občini Prečnik, Sempolaj, Praprot in Trnovca; v zgoniški občini Samatorca; v repentaborski občini Repen in Col; v dolinški občini Aquilinia; v miljski občini vse ozemlje; v tržaški občini Sv. Marija Magdalena, Kolonkovec ter naselje Sv. Sergija.

S tem uradnim priznanjem imajo kmetovalci iz naštetih krajev možnost, da vložijo prošnje za prispevke pri pokrajinskem kmetijskem nadzorništvu v Trstu, ulica Ghega 6 ali se poslužijo ugodnega petletnega posojila pri bankah, ki dajejo kmečka posojila.

Kmetje, ki so izven omenjenih področij in so utrpeli precejšnjo škodo zaradi toče, se tudi lahko poslužijo ugodnega posojila. Čas za vlaganje prošenj je omejen na 90 dni začetni od 11. decembra 1969 dalje. Za vsa ostala pojasnila se prizadeti lahko obrnejo na pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo.

OBVESTILA

Krožek absolventov slovenske trgovske akademije (KASTA) v Trstu priredi 30. januarja ob 21. uri v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu predavanje o temi »Aktualni gospodarski problemi Slovenije«. Predaval bo magister ekonomije Janez Škerjanec.

V nedeljo, 1. februarja bo ob 16. uri v Kulturnem domu v Trstu

PREŠERNOVA PROSLAVA

Sodelovali bodo: sopranistka Ljuba Berce Košuta, basist Ivan Sancin, pianistka Neva Merlak Corrado, mešani pevski zbor pri Sv. Ivanu pod vodstvom Nade Zerjal, moški pevski zbor »Vasilij Mirk« s Proseka-Kontovela pod vodstvom Ignacija Ote in člani Slovenskega gledališča. Slavnostni govornik bo dr. Frane Tončič. Vstopnice po 300, za mladino 100 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo